

Conte “La camisa de l’home feliç”

A les llunyanes terres del nord, fa molt temps, va viure un tsar que va emmalaltir greument. Va reunir als millors metges de tot l’imperi, que li van aplicar tots els remeis que coneixien i altres nous que van inventar sobre la marxa, però lluny de millorar, l’estat del tsar semblava cada vegada pitjor. Li van fer prendre banys calents i freds, va ingerir xarops d’eucaliptus, menta i plantes exòtiques portades en caravanes de llunyans països.

Li van aplicar unguents i bàlsams amb els ingredients més insòlits, però la salut del tsar no millorava. Tan desesperat estava l’home que va prometre la meitat del que posseïa a qui fos capaç de guarir-li.

L’anunci es va propagar ràpidament, doncs les pertinences del governant eren quantioses, i van arribar metges, mags i remeiers de tot arreu del globus per intentar retornar la salut al tsar. No obstant això va anar un trobador qui va pronunciar:

-Jo sé el remei: l’única medicina per als vostres mals, senyor. Només cal buscar a un home feliç: vestir la seva camisa és la cura a la vostra malaltia.

Van partir emissaris del tsar cap a tots els confins de la terra, però

trobar a un home feliç no era tasca fàcil: aquell que tenia salut trobava a faltar els diners, qui ho posseïa, mancava d’amor, i qui ho tenia es queixava dels fills.

Mes una tarda, els soldats del tsar van passar al costat d’una petita barraca en la qual un home descansava assegut al costat del foc de la xemeneia:

-Que bella és la vida! Amb el treball realitzat, una salut de ferro i afectuosos amics i familiars què més podria demanar?

En assabentar-se a palau que, per fi, havien trobat un home feliç, es va estendre l’alegria. El fill major del tsar va ordenar immediatament:

-Porteu urgentment la camisa d’aquest home. Oferiu-li a canvi el que demani!

Enmig d’una gran algaravia, van començar els preparatius per celebrar la imminent recuperació del governant.

Gran era la impaciència de la gent per veure tornar als emissaris amb la camisa que guariria al seu governant, però quan per fi van arribar, portaven les mans buides:

-On està la camisa de l’home feliç? És necessari que la vesteixi el meu pare!

-Senyor -van contestar apesaratats els missatgers-, l’home feliç no té camisa.